

İşçi sınıfı 1 MAYIS 1987'ye grev ve direnişlerle yürüyor

Yeni bir 1 Mayıs geliyor. 1 Mayıs bütün dünyada işçilerin sömürü ve baskıya karşı birleşme ve eylem günüdür. 1 Mayıs işçilerin ve tüm emekçilerin elele verme, güçlerini birleştirme, hak arama günüdür.

Şimdi işçi sınıfımız grev ve direnişleriyle, yükselen mücadele istemleriyle 1 Mayıs 1987'ye yürüyor. 1 Mayıs'ın bayrağında yazılı "BİRLİK MÜCADELE ve DAYANIŞMA" çağrısı yalnız direnişçi işçilere değil barış ve demokrasi isteyen herkese ışık tutuyor.

Özal hükümeti ve büyük sermayenin azgın saldırıları altında, varolan ekonomik ve sosyal haklarını korumak ve geliştirmek için, işçiler ve sendikaları en zorlu koşullarda ekmek ve hak mücadelesi veriyor. Başarıyla biten NETAŞ grevi, şimdi, hakları için mücadele eden, demokrasi için mücadele eden herkese, harekete geçmek için örnek oluyor.

Binlerce işçi en zorlu koşullarda, hükümetin ve büyük sermayenin dayattığı

Devamı 7. sayfada

SOL BİRLİK AÇIKLAMASI

KÜRT HALKINA YÖNELİK SALDIRI ve SÜRGÜNLERE KARŞI DAYANIŞMAYI YÜKSELTELİM!

Kürt ve Türk emekçileri!

Demokrat, yurtsever tüm kuruluşlar ve kişiler!

Evren-Özal diktatörlüğünün Kürt halkına karşı yürüttüğü azgın terör son dönemde yeni bir tırmanış gösteriyor. Diktatörlük, Mart başında Irak Kürdistanı'na yeni bir saldırı yöneltirken, diğer yandan Türkiye Kürdistanı'ndan Kürt halkını yeniden sürgün için geniş bir planı yürürlüğe koydu. İlk başta Tunceli ve Erzincan'ın 487 köyünü boşaltmayı hedefleyen bu plan, çok daha geniş boyuttadır. Resmi açıklamalara göre, 9,5 milyon kişiyi kapsıyor ve 16 binden fazla köyün boşaltılmasını amaçlıyor.

Devamı 7. sayfada

Türk-İş'e baskılar İşçiler yeni eylemlere hazırlanıyor

Türk-İş'in, işçi sendikalarının istek ve dileklerini TBMM'ne iletme amaçlı yürüyüşü, İçişleri Bakanlığının direktifiyle polisçe engellendi. Söz konusu dilekçeyi meclise götürmek için Türk-İş önünde toplanan 700'ü aşkın sendikacı polis tarafından tehdit edildi. Ve yürüyüş "olağanüstü ön-

lemler"le engellendi. Türk-İş önünden dağılmayan sendikacıların bir bölümü, "İşçiler elele, genel greve" diye bağırırken, bir bölümü de meclise verilecek dilekçeleri meydana yakarak yürüyüşün engellenmesini protesto ettiler.

Türk-İş Genel Başkanı Şev-

ket Yılmaz, "hükümet bu tutumu ve davranışı ile demokrasiden ne kadar korktuğunu bir kez daha gösterdi" derken, muhalefet partilerinden SHP, DSP ve DYP yöneticileri, Türk-İş'i ziyaret ederek işçilerin eylemini desteklediklerini belirttiler. Sendikacıların dilekçesi daha sonra SHP yöneticisi A.Güven Gürkan tarafından meclis kürsüsünde okundu. Ş.Yılmaz konuyu Uluslararası Çalışma Örgütü ILO'ya ve Uluslararası Hür İşçi Sendikaları Konfederasyonuna duyuracaklarını açıkladı.

Türk-İş Başkanlar Kurulunun daha sonraki toplantısında yeni eylemlere gidilmesi kararı alındı. Buna göre daha önce belirtilen eylemlere ek olarak Türk-İş 26 Nisan Samsun mitinginden önce, grev ve lokavt yapılan 5 ilde daha miting yapacak.

Bilindiği gibi Türk-İş yönetimi mart ayında belirlediği eylem planı ile, "Konfederasyon ve üye örgütlerce yurt düzeyinde ya da öncelikli sektör, işkolu ve işyerinde işi süreli ya da süresiz biçimde genel olarak durdurma dahil, öngördüğü tüm eylem biçimleri hazırlığı çerçevesinde:

- 67 ilde eylem komitelerinin 3 Nisana kadar kurulması;

Devamı 7. sayfada

Mücadele potansiyeli

Rejimin tüm baskı ve engellemelerine rağmen, yığınların mücadelesinde belirgin bir canlanma gözleniyor. İşçiler, emekçiler, aydınlar ve öğrenciler, kendilerine dayatılan çemberi zorluyorlar. Yığınlar, 12 Eylül'den sonra üzerlerine atılmak istenen ölü toprağını, suskunluk perdesini kabullenmeye razı olmadıklarını artık açıkça göstermeye başladılar. Yaygınlaşan grevler, yükselen genel grev talepleri, fabrikalarda gözlenen hareketlilik, bunun en önde gelen kanıtları.

Herşey yığınların hareketliliğine bağlı olarak şekillenecektir. Grev silahının mevcut yasalara rağmen ve bizzat o yasalara karşı da fiilen kullanılabilir olduğunun görülmesi ve bizzat mücadele içinde gösterilmesi, bu açıdan büyük önem taşıyor. Grev silahının meşruluğu, yasalardan önce ve asıl olarak işçilerin mücadele kararlılığı ve iradesine dayanır. Demokratik hak ve özgürlüklere ancak kullanılabilirlikleri taktirde ve ölçüde sahip olunabileceği gerçeği, yaşanan deneylerin sonucu olarak, işçilerin ve diğer emekçilerin bilincine somut şekilde kazınıyor. Hak verilmez alınır ilkesinin önemi daha geniş yığınlarca hayatın içinde kavranıyor. Bu bilinçle birlikte, emekçilerin artan hoşnutsuzluğu, demokrasinin kazanılmasının başlıca güvencesi olan aktif yığınsal mücadele potansiyelini geliştiriyor.

İşçi sınıfı, 1 Mayıs 1987'yi yeni eylemlerin eşliğinde karşılıyor. Henüz işin başındayız. Ama bugün atılacak her adım, yarı ki daha büyük bir adımın önünü açacaktır. Rejim de bunun farkındadır. Bu yüzden, "yol olur" diye en ufak bir kıpırdanmaya dahi tahammül göstermiyor. En sıradan bir hak arama çabası dahi, diktatörlüğün gözünde potansiyel bir "ayaklanma provası"dır. Sendikal harekete yönelik baskı ve saldırıların ardı arkası bu yüzden kesilmiyor. İşveren örgütleri "12 Eylül'den sonra oluşan statüko korunmalı, çıkarılan iş yasalarına dokunulmamalı" diye peşpeşe demeç veriyor. "Eski günlere dönmek istemiyoruz" çığlığı, Halit Narin'in "gülme sırası bizde" diye ifade ettiği koşulların sürgit devamını, yani en ufak bir hak arama çabasının zorbalıkla bastırıldığı bir ortamın aynen muhafaza edilmesi isteğini dile getiriyor.

İşçilerin, emekçilerin de "muhafaza" edecekleri şeyler vardır: En başta mücadele gelenekleridir, DİSK'in ilkeleleridir. Şanlı 15-16 Haziran direnişi, "birlik, mücadele, dayanışma" şiarının yükseldiği coşkun 1 Mayıslar, sonuna dek muhafaza edilmesi, yaşatılması ve geliştirilmesi gereken, güncelliklerini tüm sıcaklığıyla koruyan derslerdir.

Saraçhane greviden, DGM direnişine kadar yolumuza ışık tutan değerlerle aktif, yığınsal, örgütlü mücadelenin, gelişen potansiyeli sonuna dek kullanarak hayata geçirilmesi, en başta sol güçlerin omuzlarına büyük görevler yüklemektedir.

SOL BİRLİK

SBKP MK'nın Açıklaması:

SBKP Merkez Komitesi, Ekim 1917'de gerçekleştirilen sosyalist devrimin 70. yıldönümünün büyük bir ulusal bayram olarak kutlanacağını duyurdu.

MK'nın Sovyet halkına hitaben yayınladığı Çağrı'da, Büyük Ekim Devrimi'nin geleneklerinin, Sovyet halkının bugünkü faaliyetleriyle devam ettirildiği ve yenilenmenin gerçekleştirilmesi için yürütülen, özü bakımından devrimci nitelik taşıyan yapıcı çalışmalarda bu geleneklerin ifadesini bulduğu belirtildi. Yenilenmenin sosyalist toplumun gelişmesini hızlandırmak olduğuna işaret edilen Çağrı'da devamla, "ekonomi yeni baştan düzenleniyor, ekonomik yönetim yöntemleri iyileştiriliyor, demokrasi genişletilip derinleştiriliyor. Açıklık ve yaratıcılığın ve zekanın özgür yaşaması Sovyet yaşam tarzının kuralı durumuna gelmiştir" deniyor.

Büyük Ekim Devrimi'nin ülkenin ve dünyanın gelişmesinde tarihsel bir dönüm noktası olduğu vurgulanan Çağrı'da daha sonra, sosyalizmin kapitalizmin karşısında adil, özgür bir toplum düzeni olarak yerettiği belirtiliyor, dün-

Devamı 7. sayfada

Özal hükümeti ABD'ye teslim oldu SİA 5 yıl uzatıldı

Özal hükümeti ve ordunun başındaki generaller, ilerici-yurtsever çevrelerden gelen uyarılara aldırmadılar ve SİA'yı beş yıl daha uzattılar.

Adına Savunma ve Ekonomik İşbirliği Anlaşması denen bu ikili anlaşma, gerçekte

12 Eylül'ün karanlık bağlantılarından biri daha:

RABİTA

"Rabita" olayı, kökü dışarda 12 Eylül yönetiminin karanlık uluslararası ilişkilerinden birini daha gözler önüne sermiştir. "Rabita" bağlantısı, Cumhuriyet gazetesinin yayınladığı bir yazıyla birlikte su yüzüne çıktı. Attıkları imzalarla sahip çıkmaya korkan 12 Eylülcüler,

telaş içinde yalanlamaya, suçu birbirlerinin üzerine yıkmaya çabaladılar. Başta Kenan Evren ve zamanın Başbakanı B.Ulus olmak üzere, daha sonra basına yansıyan karnameye imza atmış olanların hepsi, geçici bir süre için hafızalarını yitirdiler. Tıpkı Reagan gibi, onlar da tümüyle masumdu! Eğer haberleri olsaydı, böyle bir işkiye kesinlikle göz yumamazlardı! Bütün bu melanet, yalnız başına Diyanet İşleri Başkanı T.Altıkulaç'ın başının altından çıkmıştı! Fakat çok geçmeden tükürdüklerini yalamak zorunda kaldılar. Belgeler yalanlanacak gibi değildi. SHP'nin de olayın üzerine gitmesi ve Evren'i istifaya da-

Devamı 7. sayfada

- M.Gorbaçov:
"Yenilenme
geri döndürülemez
bir süreçtir"
Yazısı 2. sayfada
- Binlerce işçi grevde
Yazısı 3. sayfada
- Kürt tabusu yıkılıyor
Yazısı 5. sayfada

Bir "operasyon" ve insan hakları

A.REŞİT (TKSP)

KÜRT SORUNUNUN ÇÖZÜMÜ İÇİN TEK YOL DEMOKRATİK ÇÖZÜMDÜR

Bir-iki ay öncesinde ön plana çıkan, daha doğrusu çıkarılan "irtica tehlikesi"nin yerini, şimdi "Kürt tehlikesi" aldı. Buna da, Irak Kürdistanı'na karşı giriştiği yeni saldırı ve Kürt halkına yönelik yeni büyük sürgün planıyla, bizzat faşist rejimin yol açtığı açık.

Tüm demokrasiye geçme palavralarına rağmen, Türkiye'de iplerin bugün de 12 Eylül güçlerinin elinde olduğu ortada. Kamuoyunu onlar ve arkalarındaki emperyalist güçler oluşturuyor.

Gerek "irtica", gerek "Kürt tehlikesi"nin bu çevreler eliyle, bilinçli olarak bu denli abartılmasının bir nedeni kitlelere korku salmak, kendilerine gerek olduğu imajını canlı tutmaktır. Böylece şovenizm kabartılıyor; burjuva kesimindeki, 12 Eylül rejimine muhalefet eden, ama ürkük ve her an orduya, militarizme secdeye hazır unsurlar sınıyor; işçi sınıfının, demokrasi güçlerinin sesi boğuntuya geliyor.

Kamuoyu gündeminin bu tür "korkunç tehlikeler"le canlı tutulmasının diğer bir nedeni, Türkiye'yi Ortadoğu savaşına çekmektir. ABD emperyalistleri, NATO'nun öteki büyükbaşları, bölgedeki çıkarları için Türkiye'yi ikinci bir İsrail gibi kullanmak istiyorlar. Türkiye'yi İran'ın İslami rejimiyle, Kürt sorunuyla ürkütüyor ve Kerkük petrollerini teklif ve "ikram" ediyorlar.

Türkiye'de de aynı paralele düşünen güçler bir haylidir. Bu ükede militarist gelenek güçlü, Kürt sorununa duyulan korku büyük. Burjuvazinin Kerkük petrollerine olan iştahı ise malum. Bu nedenle de birkaç yıldan beri kamuoyunu meşgul eden senaryolar, bölgeye yapılan askeri yığınak, Irak Kürdistanı'na yönelik görece küçük çaplı saldırılar, emperyalistlerin ve Türkiye'deki militarist, yayımcı çevrelerin ortak hesaplarının ürünüdür.

Ama besbelli, Kürt halkının kurtuluş mücadelesinden duyulan korku ve bu mücadeleyi ezme çabası, faşist diktatörlüğün, "Kürt tehlikesi"ne yönelik olarak yürüttüğü kampanyanın önemli bir nedenidir. Faşist rejim, yedi yıla yakındır, "Kürt sorunu"ndan kurtulmak için halkımıza karşı çilginca ve barbarca bir saldırı yürütüyor.

Ne var ki, tüm bu çabalar ve çığırkanlık, sorunu ortadan kaldırmıyor; aksine onu daha da büyütüyor; Türkiye ölçüsünde ve uluslararası çapta daha da duyulmasına, ilgi kazanmasına yol açıyor. Bu gerçeği, şimdi bizzat, yıllardır bu politikaya suç ortağı olan, Kürt sorununu inkardan gelen birçok kişi ve çevre de dile getiriyor. Öyle ki, şu 12 Eylül'ün baskıları, sansürü daha devam ederken, kimi burjuva köşe yazarları bile, Türkiye'de Kürt ve Kürt sorunu vardır demek gereğini duyular. Sorun daha birkaç gün önce kukla parlamentoda bile tartışıldı.

Ancak, şimdi bu çevreler soruna nasıl yaklaşıyorlar? Onlar, gerçekleri kabule hazır mı? Kürt halkının varlığını ve haklarını tanımayı göze alıyorlar mı? Sorunun demokratik bir çözümüne yanaşıyorlar mı? Ne gezer!

Bu çevreler şimdi, "Kürt sorunu vardır ve bu yalnızca askeri yöntemlerle çözülmez" diyorlar. Ama ondan öte önerdikleri yeni bir şey yok. Yine askeri yöntemlerin yanısıra, ekonomik, kültürel önlemler alınmasını istiyorlar. Yani, Kürt halkını asimile etmek için tüm öteki yöntemleri de denemek...Örneğin Kürt halkına Türkçe öğretmek!...

Oysa, bu çevrelerin dediği "yumuşak" yöntemler de yıllardan beri deneniyor. Onlar da sonuç vermedi. Kürt halkının dilini, kültürünü ortadan kaldırmaya yetmedi. Yetmediği içindir ki 12 Eylül cuntası, kendine yaraşır biçimde, işi tam bir barbarlığa, vahşete döktü.

Bugün de burjuvazi, Kürt sorununu kavramaya yetenekli ve istekli olmadığını bir kez daha gösteriyor. Hala, halkımızı ortadan kaldırmanın yol ve yöntemlerini tartışıyor. Demokratik bir çözüm aklının kenarından bile geçmiyor ve geçmez.

Oysa Kürt sorunu ancak demokratik bir çözümle son bulabilir. Bunun yolu ise Kürt halkının varlığını ve haklarını tanımaktır.

Herkes şunu anlamalı artık: Kürtler bir ulustur, kendi ülkeleri vardır. Bizim halkımız da her halk gibi özgür yaşamak istiyor, kendi kendini yönetmek istiyor. Bunun çözüm yolu ise Kürt halkına kendi kaderini tayin hakkını tanımaktır.

Başka türlü her kim, Kürt halkını, zorla ya da "yumuşak" yöntemlerle ortadan kaldırmaya çalışırsa yanılıyor. Kimse kendisini böyle bir düşe kaptırmasın.

Geçtiğimiz mart ayı içinde, İstanbul Emniyet Müdürlüğü yetkileri Dev-Sol'a yönelik gerçekleştirilen operasyonlarda birçok olayın faili olarak aranmakta olan çok sayıda örgüt üyesi ve yöneticisinin yakalandığını açıkladılar.

Bu açıklamayı izleyen günlerde ve tamamlar nitelikte, TRT, gerici Türk basını, gözaltına alınanları çok sayıda muhtelif tipte silahla görüntüleyip suçlu ilan ederek yoğun bir şekilde kamuoyuna duyurdu.

Ne var ki, başlatılan bu kampanyadan kısa bir süre sonra, MİT'in, emniyet görevlilerinin, basının suçlu olarak ilan ettiği 6 kişiden 4'ü DGM savcılığına suçsuz diye serbest bırakıldı.

26 Şubat'ta gözaltına alınıp 17 Mart günü serbest bırakılanlardan Haziran Yayınevi sahibi Ahmet Zengin, olayla ilgili olarak bir basın toplantısı düzenleyerek şu açıklamada bulundu: "Emni-

yette bana ve diğer arkadaşlarıma zorla bir takım suçlar yükletilmeye çalışıldı. Fakat reddettik. Daha sonra bizleri çeşitli silahlarla donatılmış bir masanın etrafında sıraya dizdiler. Basından çağrılı olan gazeteciler, bu şekilde fotoğraflarımızı çektiler. Olayın bu denli abartılmış ve çarpıtılmış olarak basında çıkacağına pek ihtimal vermedim."

12 Eylül rejimi altında yaşanan olaylardan sadece biri olan bu gelişme, polis teşkilatının insanları nasıl keyfi olarak peşinen suçlu ilan edebildiğini, basını amaçları yönünde nasıl harekete geçirdiğini, yönlendirdiğini açıkça gösteriyor.

Yine gerici basında, yakalananlarla birlikte ele geçirilen silahlar olarak görüntülenen ve kamuoyuna yutturulmaya çalışılan silahların daha önce de belki defalarca TV ve basında gösterilen silahlar olduğu kolaylıkla anlaşılabilir.

Evren-Özal diktatörlüğü, kamuoyunu anarşi tehdidi ile etkilemeye çalışarak demokrasi güçlerine yeni saldırılar için ortam yaratmayı amaçlamaktadır.

Olaya karşı tepkiler sürerken, Ahmet Zengin'in, Doç. Yalçın Küçük'le düzenlediği basın toplantısına Tutuklu ve Mahkum Aileleri Derneği yöneticilerinden Fatma Şasen, Yazar Demirtaş Ceyhan, Erdal Öz, Bilgesu Erenus, Aslan Başer Kafaçoğlu ve çok sayıda izleyici katıldı. Yalçın Küçük, olayla ilgili 14 Mart tarihli Hürriyet ve Güneş gazetelerinde çıkan haberlere ilişkin olarak, "Bu haber gerçekleri açıkça ve bilerek çarpıtmanın ötesinde, cüretli bir sorumsuzluğu yansıtıyor. Bu haber, İstanbul Emniyet Müdürü Ünal Erkan ile Muavini Mehmet Ağrı süslemeyi amaçlıyor. Gazetelerin kilit mevkilerinde MİT mensuplarının çalıştırıldığı sonucunu çıkarabiliyorum." diyerek Hürriyet ile Güneş gazetelerinin muhabirleri hakkında soruşturma açılmasını isteyeceğini ve bu iki gazeteyi Uluslararası Basın Enstitüsüne şikayet edeceğini açıkladı.

Görülen odur ki, diktatörlük ve hükümeti insan haklarını yoketmekte, tanımamakta ısrarlıdır. Zulüm ve zorbalık, şimdi insanlar haklarını kullanmasını diye daha da artırılıyor. İşkence ve baskılar her türlü hak arama girişimini geriletmek içindir. Hak aramak, düşünmek, yazmak, çizmek, toplanmak, örgütlenmek suç ve işkence nedenidir. Bu rejim altında, işkencelere karşı Hipokrat yemininin bile değiştirilmesinin düşünülmesi, insan hakları düşmanlığının, zulüm ve zorbalığın var olduğu düzeyin sonucudur.

İşte bu nedenle, insan haklarının sınırsız uygulanması için, demokrasi için çabaları artırmak gerekiyor.

Kürt halkı göçe zorlanıyor Toplu göç önlenmelidir

Geçtiğimiz Şubat, Mart ayları içinde oldukça geniş bir şekilde basına yansıyan toplu göçe zorlama olayı, özünde 12 Eylül yönetiminin halklarımıza karşı sürdürdüğü zorba ve baskıcı politikasının bir yansımasıdır. Özellikle Malatya, Erzincan, Elazığ ve Tunceli illerinin kırsal kesiminde oturan geniş bir Kürt kitlesini hedeflemesi aynı şekilde yıllardır sürdürülen eritme politikasının bir devamı olarak gelişiyor.

12 Eylül rejiminin, binlerce köylü aileyi yerinden, yurdundan koparıp toplu göçe zorlama girişimine karşı, ilerici yurtsever güçlerin, tüm demokrasi güçlerinin, kamuoyunun gösterdiği tepki karşısında yeni bir manevraya baş vuran Özal hükümeti, göç olayında sözde bir zorlamanın olmadığını, söz konusu köylerde oturan halkın kendi isteği ile göç etmek istediğini belirterek ve kamuoyunu yanıltmak amacıyla Tunceli yöresinde bir anket düzenledi.

Tunceli Orman İşletme Müdürlüğüne yapılan ve Orman bakanlığına bir raporla gönderilen anket sonucuna göre, tebliğat yapılan 234 köyden 210'u ankete katıldı. 210 köyde yaşayan toplam 91 bin kişiden 78 bin 382 kişi "göçe evet" diyor. Rapora ayrıca "göç isteğinin tamamıyla vatandaşın kendi isteğiyle olduğu" ilave ediliyor.

Son iki nüfus sayımı arasında, Tuncelinin nüfusu 158 binden 152 bine düştü. Neden? Tunceli doğumlu ve Tunceli dışında yaşayanların sayısı ilin nüfusunun üçte ikisi kadardır.

1938 lerde devletin gerçekleştirdiği korkunç katliamdan sonra, Tunceli halkı, bir yandan yarasını sarmaya çalışırken, öte yandan zorlu yaşam kavgasıyla bugüne geldi. Türk devleti, Tunceli'ye

karakol ve hapisneden başka bir yatırımda bulunmadı. İlin sanayi üretiminin ülke genelindeki payı, onbinde birdir. Tarım kesiminin ülke tarımsal üretimindeki payı binde üç dolayındadır. Yurtiçi gayrisafi hasıladaki payı binde iki düzeyindedir. Tunceli'de her üç bin kişiye bir doktor, her bin kişiye bir hasta yatağı düşmektedir.

Bu tabloya ayrıca polis-jandarma baskısı ve sürekli estirilen devlet terörünü ilave ederseniz halkı yoksulluğa iter, onu canından bezdirirsiniz ve bunu da sistemli bir devlet politikası haline getirirseniz halkı göçe zorlamakta fazla zorluk çekmeyeceğinizi düşünebilirsiniz. Ayrıca böylesi koşullarda istediğiniz anket sonuçlarını da elde edebilirsiniz. Ancak tüm sahtekarlıklarınızla kitleleri al-

datamazsınız. Türk egemen güçleri Kürt halkına şimdiye dek kan ve zulümden başka bir şey vermedi. Şimdi de Kürt halkını göçe zorluyor.

Demokrasi güçleri, göç olayına karşı tepkilerini sürdürürken SHP, Tunceliye ilişkin bir göç raporu hazırladı. Orman Bakanlığının hazırladığı anket sonuçlarının da değerlendirildiği SHP raporunda, "Tunceli köylüsü, aşırı baskı altındadır. Güvenlik güçleri, olumsuz zamanlarda köylüyü sürekli rahatsız ediyor. Köylü hak arayamaktan doğan yığınla göç'e evet dedi." denirken, SHP Tunceli Milletvekili Yıldırım da: "Tunceli yok edilmek isteniyor" dedi.

Tüm demokrasi güçleri, hükümetin göç politikasına karşı seslerini daha gür çıkarmalı, toplu göçler tamamen önlenmelidir.

"Son iki nüfus sayımı arasında Tunceli'nin nüfusu 158 bin den 152 bine düştü. Neden?"

Kürt halkı vardır ve ulusal demokratik hakları tanınmadıkça Kürt sorunu olacaktır

Kürt tabusu yıkılıyor

"Mahalli güvenlik kuvvetleri yanında, çevik güvenlik kuvvetlerinin 24 saat harekete ve görev almaya hazır bulunacak şekilde teşkil edilmesi önem taşır. Her türlü arazi ve iklim şartlarında aksaksız ve yeterli bir irtibat, hareket kabiliyeti esastır. Bölgeyi çok iyi bilen, bölgesel lehçe ve dili mükemmel bilen, özel eğitilmiş, özel yetenekli personel, hafif, seri ve etkili ateşli silahlar, araç gereçler, personel ve teçhizatın ana özelliklerini oluşturur. Mevcut teşkilattan azami derecede yararlanılır, merkezi olmayan yönetim esas alınır, yetkiler alt kademelere aktarılır. Personel bu esasa göre seçilir ve atanır". Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreterliği Olağanüstü Hal ve Savaş Hazırlıkları eski daire başkanı emekli kurmay albay Hikmet Ögüş, 26 Şubat tarihli Tercüman gazetesindeki yazısında, Türkiye Kürdistanı'nda yürütülmekte olan terör operasyonlarının teknik yöntemlerini böyle açıklıyor.

Geçtiğimiz yıl aynı konu ile ilgili bir soruya verdiği yanıtta Milli Savunma Bakanı Zeki Yavuztürk ise şöyle diyordu: "Askeri hareket bölgesi ile ilgili bilgi vermek sakıncalıdır." Yine Hürriyet gazetesinin sorularını yanıtlarken İçişleri Bakanı Yıldırım Akbulut, 5500 köy korusu bulunduğunu ifade ettikten sonra, bu konu ile ilgili fazla bilgi veremeyeceğini belirtiyor.

DÜŞMAN: KÜRT HALKI

Her dönem Kürt halkının varlığını inkar eden ama, "Doğu illeri", "lehçe farkı" gibi kavramlarla, yok saydığı Kürt halkına yönelik "politikalar" yürüten egemen güçlerin, 12 Eylül rejimi altında Kürt halkını düşman ilan eden politikaları işte bu sözlerle ilan ediliyor. Gerçekte ise sözkonusu olan, kendi topraklarında yaşamakta olan Kürt halkının tarif edilmesinin aksaksız, korkunç ve iğrenç boyutlar almış bulunan kanlı operasyonların hedefi yapılmış olmasıdır. Gerçekte varolan, suçsuz insanların kurşuna dizilmesi, işkencelerden geçirilmesi, Kürtlerin köylerinden sürülmesi ve kendi toprakları üzerinde yaşayamaz hale getirilmesidir.

Kürt ulusal sorununu askeri araçlarla çözmenin perspektiften yoksun olduğu eğilimin artmasına bir işaret olarak gelişen bu tartışmalarda, görüşlerin büyük bölümü "başka yöntemler" ve "uzun vadeli planlar" üzerine değişiyor olsa da, bu bir yandan da, Türkiye Kürdistanı'ndaki devlet terörü politikasının ve Kürt ulusunun varlığını inkar eden ırkçı-şoven ideolojinin iflasını gösteriyor.

Evren-Özal diktatörlüğü eski burjuva iktidarlar gibi Kürtlerin varlığını inkar temelinde bir politika yürütüyor. Kürt halkının ulusal varlığını kabul ettirmek, ulusal demokratik haklarını elde etmek ve kendi topraklarında özgürce yaşamak istemesini suç sayıyor, bu yöndeki her türlü girişimi "bölücülük"le suçlayarak, terör uyguluyor. Şimdi onlar şovenizmi daha çok azdırarak, Türk emekçilerin bilincini bulandırmaya çalışıyorlar, yığınların ulusal duygularını istismar ederek Türk ve Kürt halkının arasına düşmanlık sokmaya çalışıyorlar. Böylece iki halkın

SOL BİRLİK

DEMOKRATİK GÜÇBİRLİĞİ PLATFORMU'NDAN:

"Kürt halkı üzerindeki ulusal baskıya son vermek, onun ulusal demokratik haklarını sağlamak ve tüm ulusal azınlıkların dil ve kültürlerini geliştirmelerinin önündeki engelleri kaldırmak."

birliğini engellemeyi, ortak başkaldırıları geriletmeyi amaçlıyorlar.

Rejimin, düşman saydığı Kürt halkını aşağılayan, Kürt yurtseverlerini düşman gibi gösteren propagandaları, askeri birliklerin Türkiye Kürdistanında estirdikleri aralıksız terör, uydurma "Kürt tehlikesi", şimdi demokratik hak ve özgürlüklerini kazanmak isteyenleri geriletmede, rejim karşıtı muhalefeti etkisizleştirmede bir silah olarak kullanılıyor.

TERÖRÜN ADI

Geçtiğimiz yıl bir Yunan gazetesinin sorularını yanıtlayan, Başbakan Turgut Özal, "Kürtler Türkiye de azınlık değildir. Tüm Türk halkı gibi Kürtlerde Türkiye'nin efendisidir". derken, aslında Türkiye Kürdistanı'ndaki baskı ve terörün gerçek nedeninin burada yaşayan insanların ulusal kökenleriyle bağlı olduğu gerçeğini gözler önüne seriyordu. Nitekim, Kürt halkının sorunları, rejimin Kürt halkına karşı işlediği suçların ortaya dökülmesiyle, Kürt halkının durumu yasal planda da dile getirilmeye, insanlık dışı uygulamalara tepki gösterilmeye de başlanıyordu. Yöredeki uygulamaları yerinde inceledikten sonra basına açıklama yapan SHP milletvekilleri şunları belirtmişlerdi: "Doğu insanı için takvim 12 Eylül 1980 saat 04'de durmuştur. Doğu insanı sürekli takip altındadır. Doğudaki vatandaşların gözlerinde okunan tek şey korkudur. Bazen sırf ilinin adının Tunceli olmasından, bazende çeşitli kanunsuz gerekçelerle vatandaşlık hakları kullandırılmıyor".

"Kürt halkı üzerindeki terör sona ersin" diyen herkesin "bölücülük" suçlandığı koşullarda SHP milletvekillerinin bu açıklamaları sonucu ortaya çıkan, rejimin terör ve cinayetleri olmuştur. Çünkü, Türkiye Kürdistanı'nda ulusal demokratik hakları hiçbir zaman kendilerine tanımamış bir ulus yaşamaktadır. Kürtçe üzerindeki yasak anayasa maddesidir ama mahkemelerde Kürtçe tercüman kullanılır. Yıllardır askeri kuşatma altında tutulan, köy köy, kasaba kasaba işkenceden ge-

çirilen insanlar Kürt oldukları için bu muameleyi görürler.

BİR SORUN VAR MI?

Kürt halkına yönelik terörün yanısıra, sözkonusu olanın bir ulusun varlığı olduğu şimdi daha geniş çevrelerce görülmeye, ifade edilmeye başlandı. Son sınırötesi operasyon-

Gerçekte ise sözkonusu olan, kendi topraklarında yaşamakta olan Kürt halkının tarif edilmesi olanaksız, korkunç ve iğrenç boyutlar almış bulunan kanlı operasyonların hedefi yapılmış olmasıdır. Gerçekte varolan, suçsuz insanların kurşuna dizilmesi, işkencelerden geçirilmesi, Kürtlerin köylerinden sürülmesi ve kendi toprakları üzerinde yaşayamaz hale getirilmesidir.

nun ardından kimi parti yöneticileri ve yazarlar görüşlerini açıklayarak, sorunu yeni bir düzeye, yasal planda tartışma gündemine getirdiler.

"Yakın zamana kadar, Türkiye'de Kürt asıllı olduğunu söyleyen bir kimsenin başı derde girerken, şimdi, siyasal yelpazenin her kesiminden bazı yazar ve politikacılar bunda yadırganacak bir şey olmadığını söyleyip, yazabilir olmuşlardır". diyor eski başbakanlardan Bülent Ecevit. (20 Mart Hürriyet). İlhan Selçuk Cumhuriyet gazetesinde, "Türkiye'de Kürt bulunmadığını söylemek yanlış" derken, Milliyet'te Metin Tokar, "Kürt sorunu Türkiyeye özgü değildir. Kürt asıllı bir halk Ortadoğu'nun çeşitli ülkelerinde yaşamaktadır" diyor.

"Bugün karşımızda bir Kürt sorunu vardır. Biz ne kadar dağ Türkleri dersek diyelim sorunumuz açıkça Kürt sorunudur" (M. Ali Birand, Milliyet 4 Mart). "Bal gibi Kürt de vardır Kürt sorunu da. Üstelik bu yeni bir olgu değildir. Abdülhamit döneminden Meşrut-

yet'e, Meşrutiyetten Cumhuriyet'e kadar kuşaklar boyu aktarılagelen bir sorundur". (Örsan Öymen 12 Mart Milliyet). Yukarıdaki satırların yanısıra Milliyet gazetesinin 10 Mart tarihli sayısı ve haftalık Yeni Gündem dergisinin 54. sayısı (bu sayı hemen toplandı) Kürt sorunu başlığı altında konuyu işleyerek, değişik görüşlere yer verdiler.

Kürt ulusal sorununu askeri araçlarla çözmenin perspektiften yoksun olduğu eğiliminin artmasına bir işaret olarak gelişen bu tartışmalarda, görüşlerin büyük bölümü "başka yöntemler" ve "uzun vadeli planlar" üzerine değişiyor olsa da, bu bir yandan da, Türkiye Kürdistanı'ndaki devlet terörü politikasının ve Kürt ulusunun varlığını inkar eden ırkçı-şoven ideolojinin iflasını gösteriyor. Diğer yandan "Kürt sorunu"ndan değişik biçimlerde kurtulmayı düşünen kimi çevrelerin Kürt halkının ulusal demokratik haklarına kavuşması doğrultusunda gerçekçi çözümler önermedikleri görülüyor.

Şimdi Kürt ulusal sorununa ilişkin kimi gerçeklerin dile getirilip tartışılıyor olması büyük önemdedir. Henüz Kürt halkının varlığını açıkça tanımayan yaşaymayan, Kürt halkının ulusal demokratik haklarının tanınması zorunluluğundan söz etme yener arasında da Kürdistan'daki yasa tanımaz uygulamalara karşı çanakların bulunması; bu çevrelere, başka bir ulus ezen bir ulusun özgür olmayacağı ve yine, Kürt halkının aktif desteği ve katılımı olmadan Türkiye'de demokrasi mücadelesinin zayıf kalacağı kavratılması için olanaklar artıyor.

Kürt halkının varlığı inkar edilirken, ezilen bir ulusun tüm demokratik hakları çiğnenirken demokratlığın bir gereği olarak buna sessiz kalmamak, Evren'lerle, Özal'larla aynı dili kullanmamak kadar önemlidir.

KÜRT GERÇEĞİ

Gerçeklerin üstü örtülemiyor. Kürtler vardır ve bu halkın ulusal demokratik hakları tanınmadığı sürece de Kürt sorunu olacaktır. Burjuvazinin "bölgesel gerilik" diye ele aldığı sorunun, özünde Kürt sorunu olduğunun Türk demokrat çevrelerce doğru olarak kavranması, işbirlikçi tekeli burjuvaziden ayrı bir

verde durabilmek açısından değerlidir. Kürt halkının varlığı inkar edilirken, ezilen bir ulusun tüm demokratik hakları çiğnenirken demokratlığın bir gereği olarak buna sessiz kalmamak, Evren'lerle-Özal'larla aynı dili kullanmamak kadar önemlidir.

Şimdi, rejimin Türkiye Kürdistanı'nda tehlikeli ve barbarca sürdürdüğü politikaya karşı olan güçler, Kürt ulusunun kendi kaderini tayin etme hakkını tanıyan güçlerden, Kürt ulusal sorununu 'Doğu sorunu' olarak adlandıran muhalefet çevrelerine kadar uzanmaktadır. Sözkonusu muhalefet T. Kürdistanı'nda yığınların baskısıyla daha da artma potansiyeli taşıyor.

Bu koşullarda Evren-Özal diktatörlüğünün ırkçı-şoven kampanyalarına karşı durmak, Türk ve Kürt demokrasi güçlerinin birliğini engelleme çabalarını boşa çıkarmak zorunluluktur. Türk demokrasi güçleri Kürt halkının varlığının tanınması, Kürt halkı üzerindeki ulusal baskının sona erdirilmesi yönünde çaba gösterdikleri oranda demokrasi mücadelesi yükselecektir. Değilse, Türkiye Kürdistanı'nda ulusal baskıya son verilmeden Kürt halkının varlığı ve ulusal demokratik hakları tanınmadan demokrasi hep sözde kalacaktır.

Yeni durum Kürt ulusal hareketine de yeni görevler yüklüyor. ABD emperyalizmi ve işbirlikçilerine, 12 Eylülcü rejime karşı, demokratik bir rejim için savaşım; Kürt halkının kendi ulusal demokratik hakları için mücadelenin baş gündemi oluyor.

DEMOKRASİ İÇİN

Diktatörlük sorunu baskı ve zorbalıkla, sinsice yöntemlerle çözmeye çalışıyor. Bu yol çıkmaz yoldur. Bu yol bölgede terörizmi tırmandırma, ABD planlarına hizmet yoludur. Bugün ülkemiz doğrudan Amerika ile bağlı, hiç bir ulusal karakter taşımayan bir yönetim altındadır. Yalnız Kürt ulusal haklarını savunanlar değil, Amerikan emperyalizmine karşı ulusal bağımsızlığı savunanlar da en ağır baskılar altındadır.

ABD emperyalizmi dünya egemenliğini ele geçirme planlarında, nükleer savaş kışkırtıcı girişimlerinde Türkiye'ye özel bir rol biçiyor. Bugün, Reagancı yönetimin Ortadoğu'da askeri-politik konumlarını güçlendirme planlarında Türkiye'ye biçtiği rolü artırdığı, işbirlikçi tekeli burjuvazinin Ortadoğu'da daha etkili bir konum elde etmek arzusu, Türkiye'yi İsrail'in kardeşi olarak bir jandarma durumuna getirme istekleri, ülkenin ABD emperyalizmine her yöndeki bağımlılığının niteliksel olarak arttığı dikkate alınmak zorundadır.

Yeni durum Kürt ulusal hareketine de yeni görevler yüklüyor. ABD emperyalizmi ve işbirlikçilerine, 12 Eylülcü rejime karşı, demokratik bir rejim için savaşım; Kürt halkının kendi ulusal demokratik hakları için mücadelenin baş gündemi oluyor.

Şimdi barış ve demokrasi için, Kürt ulusal sorununun halklarımızın ortak çıkarları doğrultusunda ve Kürt halkının özgür iradesi temelinde, adil, barışçı ve demokratik bir çözümün yolunu açabilmek için birlikte mücadeleyi yükseltmek gerekiyor.

Geri bıraktırılmış ülkeler ve borç kamburu

DÜNYA' dan... DÜNYA' dan... DÜNYA'

kısaca haberler

DÜNYA' dan... DÜNYA' dan... DÜNYA'

Dünya Bankası, Uluslararası Para Fonu (IMF), emperyalist ülkelerin bankaları yıllardan beri geri bıraktırılmış ülkelere faizle kredi, borç para verirler. Borçlu ülke bu krediyi kalkınmasında kullanacak ve zaman içinde de borcunu ödeyecektir. Ama ilk alınan borç yetmez ve ardından daha da büyük miktarlarda borçlar alınmaya başlar. Borçların faizleri biriktikçe birikir. Emperyalist tekellere bağımlı ekonomi bir türlü borçlarını ödeyebilecek düzeyde gelişme gösteremez. Öyle bir an gelir ki; sürekli olarak alınan yeni borçlar ancak eski borçların faizini ödemek için yeterli olur. Ülke ulusal gelirinin önemli bir kısmını borç ödemeye ayırdığı

ve üstelik de yeni borçlar aldığı halde tüm bunların toplamı ancak eski borçların faizini ödeyebilir.

Latin Amerika ülkeleri başta ABD olmak üzere emperyalist ülkelerin, bu ülkelerin bankalarının ilk kredi ve borç verdikleri ülkeler olmuşlardır. Yıllarca bu borçlar birikmiştir ama bu ülkeler kalkınamamış, açlık ve sefalet ortadan kaldırılamamıştır. Yeni alınan borçlar eskilerinin faizlerini ödemekte bile yetersiz kalmaya başlamıştır. Aralarında Arjantin ve Meksika'nın da bulunduğu bu ülkeler dünyanın en çok borçlu olan ülkeleri arasında başta gelmektedirler.

Latin Amerika ülkelerinin bir bölümü aldıkları bir kararla IMF'den ve büyük bankalardan kendilerine kredi açılmasını aksi durumda borçlarını ödemeyeceklerini açıklamışlardır. Bir bölümü ise borçlarının faizlerini ödemeyi reddetmektedir. Bu durum uluslararası finans kuruluşlarında büyük bir panik ve çaresizlik yaratmış durumdadır. Ya uluslararası finans kuruluşlar ve bankalar zor günler yaşayacaklar ve belki de iflasa sürükleneceklerdir, ya da yine bir yolu bulup alacaklarını ve faizlerini geri bıraktırılmış ülke halklarının sırtından çıkartacaklardır.

Her durumda uluslararası finans kuruluşları ve bankalara olan borçların, en azından bu borçların faizlerinin, ödenmemesi ülke halklarının çıkarlarına olan önemli bir anti-emperyalist tutumdur.

Türkiye de geri bıraktırılmış ve borçlu bir ülkedir. Sürekli yeni borçlar alınmakta ve buna karşılık eskilerin faizleri bile zorlukla ödenebilmektedir. 12 Eylül rejimi altında dış borçlar da hızla artmıştır. Faşizm ve onun hükümeti Özal, borçlarına sadık olduklarını defalarca açıklamışlardır. Böylece uluslararası finans kurumları ve bankalar karşısında 'güvenilir' olduklarını göstermişlerdir. Ülke bu borçları tüm çalışanların iyice artan sefaleti pahasına ödemektedir. Ödemekle de borç azalmamakta tersine artmaktadır.

1981'de toplam 16 milyar 861 milyon dolar olan dış borç, 1985'de 25 milyar 12 milyon dolara çıkmıştır. Faizleri de eklendiğinde toplam borç 30 milyar dolardan fazladır. 1981-85 yılları arasında ise 14 milyar dolar borç ödenmiştir. Ekonomi ödeyebildiğinden daha fazla borç almak zorunda bulunduğundan borç sürekli artmaktadır.

Uluslararası finans kurumlarının ve bankaların sınır tanımaz sömürücü politikasına karşı çıkmak ve Latin Amerika ülkelerinin yolunu izleyerek borçlarını, en azından faizlerini ödemeyi durdurmak ülkemizin gelişmesi, halkımızın sefaletten kurtulması için atılması gerekli zorunlu adımlardan biridir.

● Şili'de, Pinochet rejiminin cezaevlerinde bulunan politik tutukluların işkenceleri ve ağır cezaevi koşullarını protesto için geçen ay başlattıkları açlık grevi sürüyor. Şili'deki politik tutuklular ve tutuklu aileleriyle dayanışma komitesinin yaptığı açıklamaya göre, açlık grevine giden politik tutukluların sayısı 400'ü aşmış bulunuyor. Santiago merkez cezaevlerinden sonra ülkenin diğer büyük kentlerindeki cezaevlerinde de yüzlerce politik tutuklu açlık grevi yapıyor.

Öteyandan, Şili Emekçilerinin Ulusal Yönetimi adındaki sendika konfederasyonunun çağrısı üzerine 25 Mart günü Şili'de ulusal çapta protesto eylemleri yapıldı. 25 Mart günü yapılan ulusal direnişe gençlik ve kadın kuruluşlarının yanı sıra, esnaf ve kamyon sürücülerini, öğretmenler de katıldı.

● Nikaragua Dışişleri Bakanlığı Birleşik Amerika yönetimine bir Nota vererek, Beyaz Saray'ın devlet terörizmi politikasını protesto etti. Notada resmi bir devlet kuruluşu olan CIA'nın, karşıdevrimci Contralara bir dizi sivil tesisi de hedef olarak gösteren saldırı planı vermesi, devlet terörizminin yeni bir örneği olarak niteleniyor. Notada ayrıca, "Birçok sanayi tesisiyle sivil hedeflerin bu planda yer alması, Contraların sürekli bir biçimde eğitilmesi ve finans edilmesi şunu açıkça gösteriyor: Bu planın uygulanması sonucu ortaya çıkacak bütün insan kaybı ve maddi zararların tek sorumlusu Amerikan yönetimi olacaktır" deniyor.

● İsrail Komünist Partisi Genel Sekreteri, İsrail paramentosunda yaptığı konuşmada Tel-Aviv yönetiminin Güney Afrika'daki ırkçı rejimle süren politik ve ekonomik işbirliğini sert bir dille eleştirdi. Tel-Aviv ile Pretoria arasındaki her tür işbirliğine derhal son verilmesini isteyen Meir Vilner, ırkçı Botha rejimiyle diplomatik ilişkilerin kesilmesi gerektiği görüşünü savundu. İsrail silahlarıyla ve İsraili askeri uzmanların yardımıyla Güney Afrika'nın paralı askerlerinin hem bu ülkede, hem de Namibya'da Angola'da ve Mozambik'de kırmöar düzenlediğini anımsatan İKP Genel Sekreteri, "Özellikle nükleer alandaki işbirliği, ülkemiz ve bölge barışı için korkunç sonuçlara yol açabilir" dedi.

● Arjantin'de askeri diktatörlükler döneminde toplu cinayetler işleyen binlerce kişinin işkenceden geçirilmesinden sorumlu olan generallerin yargılanmasına devam ediliyor. Reuter Ajansının bildirdiğine göre, Arjantin'in Mendoza kentinde eski generallerden Huan Pablo Seo hakkında da dava açıldı. Savcılık tarafından hazırlanan iddianamede cuntacı generallerden Huan Pablo Sao'nun emriyle Mendoza kentinde 1983 yılına kadar binden fazla kişinin özel işkence odalarında ya da doğrudan kurşuna dizilerek katledildiği, bunların toplu mezarlara gömüldüğünün saptandığı kaydediliyor. Cuntacı general Sao ile birlikte, aynı cinayet suçlarından 8 polis şefi ve 3 subay da mahkeme önüne çıkarılıyor.

● Birleşik Amerika ve Fransa'dan sonra İngiltere de Güney Pasifiği atomuz bölge ilan eden Raratonga anlaşmasının getirdiği statüye uymayacağını açıkladı. Güney Pasifi bölgesinden 13 ülkenin imzaladığı anlaşma, bunların 8'inin paramentosunda onaylandıktan sonra yürürlüğe girmiş ve söz konusu ülkeler nükleer güç sahibi devletlere başvurarak, atomuz bölge statüsüne uyaçklarına dair protokolü imzalamalarını istemişti. Sovyetler Birliği ve Çin Halk Cumhuriyeti bunu hemen kabul etmiş, Birleşik Amerika ile Fransa ise anlaşmayı reddetmişlerdi. Londra'da İngiliz Savunma Bakanlığı sözcüsünün yaptığı açıklamaya göre, İngiltere de söz konusu Raratonga anlaşmasının getirdiği atomuz bölge statüsünü reddetti.

● İsrail'in işgali altındaki Gazze ve Rafha kentlerinde binlerce Filistinli kadın, İsrail işgal birliklerinin baskı ve terörünü protesto etmek için gösteri yaptı. Son günlerde İsrail işgal kuvvetlerinin bu kentlere sık sık baskınlar düzenleyerek keyfi tutuklamalara girişmesi ve sokak ortasında adam kurşunlamasını protesto eden Filistinli kadınlara İsrail polisi copla saldırdı. Üç Filistinli kadını ağır yaralayan İsrail polisi gösteriye katılanlardan 140 kişiyi tutukladı. Tutuklanan Filistinli kadınların Gazze kentindeki İsrail işgalcilerinin yeni kurdukları hapishaneye kapatıldıkları bildiriliyor.

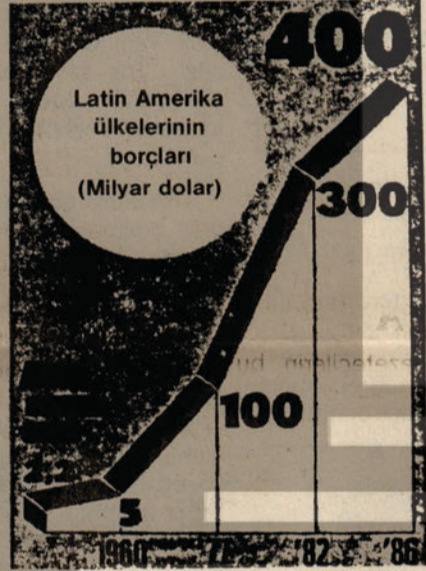
● Paraguay Komünist Partisi ülkenin tüm demokrasi güçlerini Stroesner diktatörlüğüne karşı mücadele birliği güçlendirmeye çağırdı. PKP'nin 59. kuruluş yıldönümü nedeniyle yayınlanan çağrıda, Paraguay halkının çetin mücadelesi sonucunda muhalefet güçleri arasında oluşan geniş cepheyi Paraguay komünistlerinin vargüçle destekledikleri kaydediliyor.

Paraguay Komünist Partisi, diktatörlük karşıtı muhalefet partilerinin yeni anayasaya, toprak reformu ve ülkedeki tüm yabancı şirketlerin millileştirilmesi, demokratik hak ve özgürlüklerin sağlanması istemlerini destekliyor ve Stroesner diktatörlüğüne karşı, ülkede demokratik reformların gerçekleştirilmesi için, ülkenin tüm demokrasi güçleriyle birlikte mücadele etmeye hazır olduğunu bir kez daha vurguluyor.

Latin Amerika ülkeleri borç ödemelerine karşı çıkıyor

Latin Amerika ülkelerinin 1982-1986 döneminde dış borç faizi olarak Amerikan ve Batı Avrupa bankalarına ve öteki finans kuruluşlarına toplam 130 milyar dolar ödedikleri belirlendi. Kısa adı SELA olan Latin Amerika Ekonomik Örgütü'nün yayınladığı son verilere göre, Latin Amerika ülkelerinin 1982-1986 döneminde dış ticaretten elde ettikleri gelirin yarısından fazlasını, Brezilya ve Arjantin'in ise dış ticaret gelirlerinin hemen hemen tümünü dış borç faizi olarak Amerikan ve Batı Avrupa bankalarına ödemek zorunda kalmışlardır.

Öteyandan Peru Cumhurbaşkanı Aleri Garcia, tüm Latin Amerika ülkelerini emperyalizmin sömürü ve soygun politikasına, bu arada ağır borç faizlerine karşı ortak tutum almaya çağırdı. Meksika gezisi sırasında konuşan Peru Cumhurbaşkanı, Latin Amerika halklarının gelişmiş kapitalist sanayi ülkelerinin ve uluslararası mali kuruluşlarının aşırı faiz politikasına karşı ortak bir tutumla çıkarlarını koruyabileceklerini söyledi.

● PERU

Peru 1986'da dış borç ödentsini kısıtlamıştı. İhracat gelirlerinin yüzde 10'u kadar bir miktar dış borçlara ödenmekteydi. Bunun sonucu olarak ülke ekonomisi yüzde 8 oranında bir büyüme kaydetti. 1985 yılının temmuz ayında açıklanan Olağanüstü Ekonomik Önlem Programı sonucu önemli başarılar sağlandı. Örneğin, fiyat artışlarının kontrolü, faiz (diskontsazte) oranlarının düşürülmesi. Sabit kur ayarlamasına gidildi. Devlet kaynaklarıyla gerçekleştirilmesi öngörülen, fakat acil olmayan projelerden vazgeçme yoluyla devlet giderleri düşürüldü. Enflasyon oranında düşüş, gerçek (reel) ücretlerde ise yükselme görüldü. Sanayi üretimi arttı.

● BREZİLYA

Brezilya hükümeti Şubat 1987'de üç ay geçerli olmak üzere kredi faizlerinin ödenmesini durdurdu. Ondaki sonraki ilk iki ayda yaklaşık 2 milyar dolarlık biriken faizler ödenecek. Bu önleme başvurulmasının nedeni dövizlerinin azalmasıydı. Bu yapılmıyordu, 1987 yılında Brezilya'nın sadece kredi faizleri için ödemesi gerektiği miktar 12 milyar dolayında olacaktı.

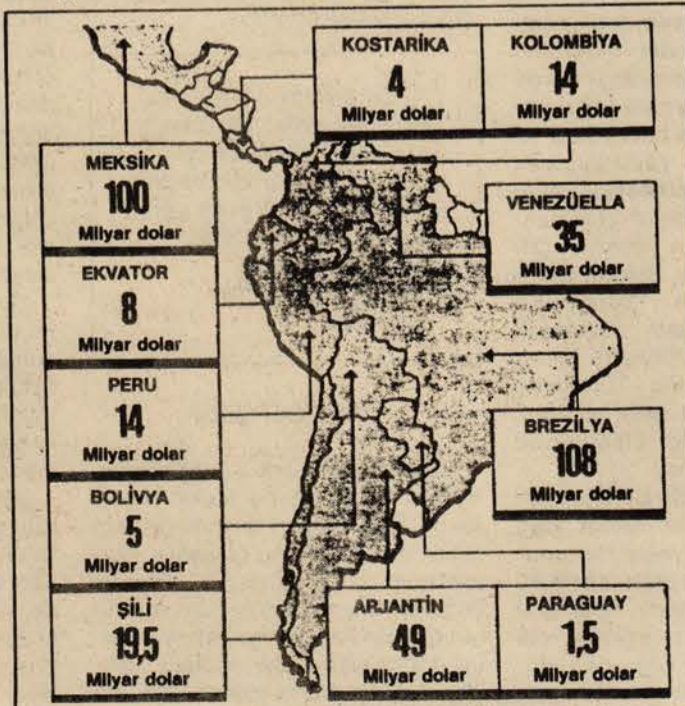
● ARJANTİN

Arjantin'in de dış borç faiz-

leri ödemelerini durdurabileceği açıklandı. Arjantin Maliye Bakanı Broderzon, Buenos Aires'de yaptığı açıklamada, dış borçların ödendiği bankalarla görüşmelerin sürdüğünü, Arjantin'in bu görüşmelerde her iki taraf için de kabul edilebilir çözümler için çalıştığını kaydettikten sonra, "Eğer görüşmeler çıkmazsa gidersen, Arjantin, ulusal ekonomisinin gelişmesine öncelik tanıyacak ve faiz ödemelerini durdurabilecektir" dedi. Arjantin'in dış borçlarının 53 milyar dolara yaklaştığı kaydediliyor.

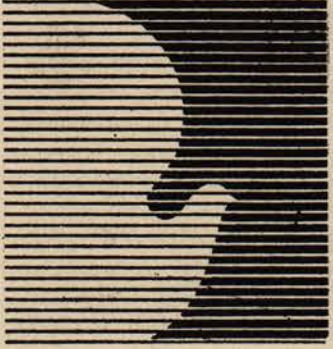
● EKVATOR

Ekvator bu yılın haziran ayına kadar yabancı özel bankalara faiz ödemelerini durdurduğunu açıkladı. Ekvator Maliye Bakanı Alberto Dahik, Kito'da yaptığı açıklamada, yabancı özel bankalara dış borç faiz ödemelerinin şimdilik üç ay için durdurulduğunu kaydederek, hükümetin faiz ödemeleriyle ilgili kararını açıkladı. Bilindiği gibi, Ekvator hükümeti daha önce de bir bildiri yayınlamıştı, ülkenin faizleri ödeyecek durumda olmadığını ve gerekli önlemlerin alınacağını duyurmuştu.

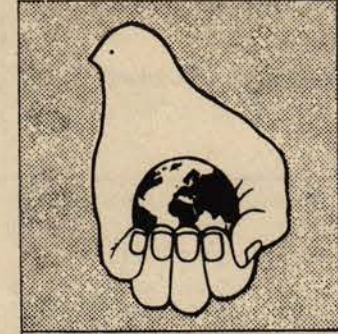

Barış Derneği 10 yaşında

3. Nisan 1977 tarihinde, bundan tam 10 yıl önce 38 aydın, sendikacı, kadın ve genç Türkiye Barış Derneği kurdular. İstanbul Barosu ile birlikte çok sayıda kuruluş ve demokratik kitle örgütünün desteklediği Barış Derneği'nin kuruluşu barış, bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde önemli bir dönüm noktası oldu.

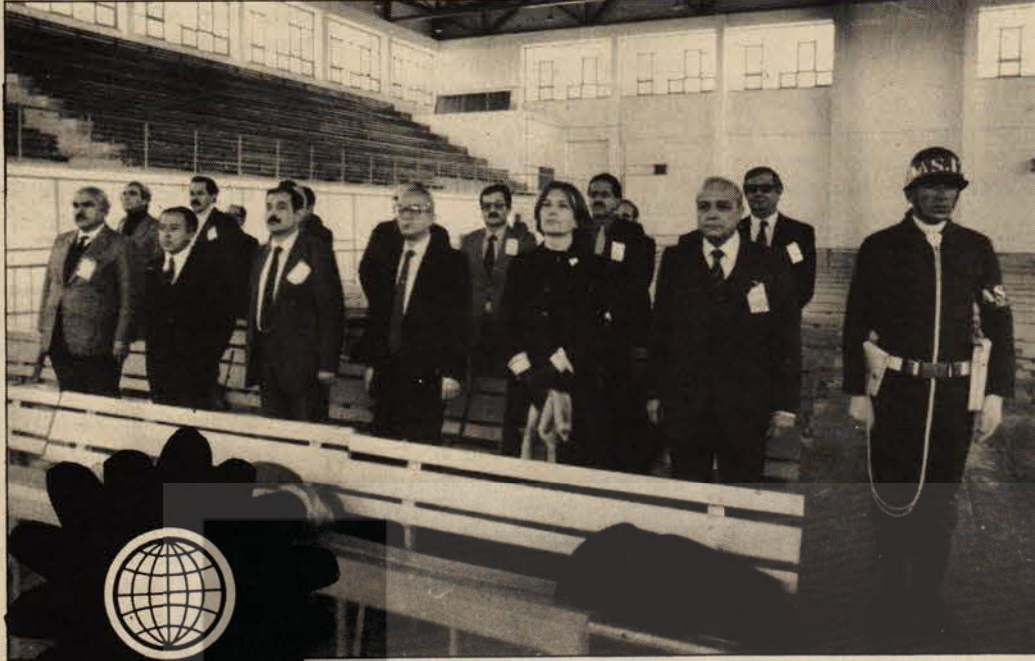
Dünyada ve bölgemizde adil ve kalıcı bir barışın gerçekleştirilmesi, silahlı savaşın sona erdirilmesi ve uluslararası ilişkilerde yumuşamanın (detant) korunması ve geliştirilmesi için Türkiye'de de barış mücadelesinin bayrağını yükseltmek, örgütlü gücü yaratmak yolunda büyük bir adım atılmış oldu. Bu onurlu ve insancıl amaçlar için yoğun çalışmalar yürüten Barış Derneği'nin faaliyetleri militarist, faşist ve gerici güçleri, ABD'nin saldırgan politikasının işbirlikçilerini tedirgin ediyordu. Komşu ülkelerle, özellikle sosyalist devletlerle ilişkilerin gerginleştirilmesini isteyen, antikomünist ve antisovyetik saldırganlığı tırmandırmak isteyen, Ege'de, Kıbrıs'da ve Orta Doğu'da ABD'nin bekçiliğine soyunan bu güçler için barış mücadelesinin örgütlü güce dönüşmesi, Barış Derneği tehlikeli bir engeldi.

Nitekim, 12 Eylül darbesinin hemen ardından, 27 Ekim 1980 tarihinde Türk Ceza Yasası'nın meşhur 141. ve 142. maddesini ihlal ettikleri gerekçesiyle İstanbul 1. Ordu ve Sıkıyönetim askeri savcılığınca Barış Derneği yöneticileri hakkında dava açıldı. 20 Şubat 1982'de de derneğin 44 yöneticisi hakkında tutuklama kararı verildi.

Barış Derneği Genel Başkanı Mahmut Dikerdem ile birlikte barışı savunan diğer yöneticiler yargılandı. Bu "barışın ve barış isteyen insanlığın" yargılanmak istenmesinden başka bir şey değildi.

Akıl dışı yorumlara dayanan göstermelik, düzmece, iddialarla; "Yerleşik sosyal ve ekonomik düzeni değiştirmeye ve bir sosyal sınıfın öteki sosyal sınıflar üzerinde tahakkümünü kurmaya yönelik" faaliyetlerde bulunduğu öne sürülerek, Barış Derneği'nin "devletin müessesesi ve nizamını yıkmayı amaçlayan illegal bir örgüte dönüşümü" suçlaması yapılarak açılan dava sonucunda dernek yöneticileri 5'er ve 8'er yıl hapis cezalarına çarptırıldılar.

nin barış ve demokrasi güçleri tarafından her alanda yükseltilmesidir. Ayrıca, uluslararası barış mücadelesinin Türkiye'de örgütlü biçime dönüşmesi 37 yıl önce de gerçekleştirilmiş ve dönemin egemen güçlerince konan yasak ve baskılar bugünlerin barış mücadelesini engellememiştir.

İkinci Dünya savaşınınertesinde, emperyalist güçlerin

geliştirdiği soğuk savaşın gögüslenmesi, barış ve silahlı savaşın isteminin yükseltilmesi amacıyla 14 Temmuz 1950'de Türk Barışseverler Cemiyeti kurulmuştu. Tam o günlerde, Kore halkının ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesini bastırmak için ABD emperyalizminin öncülüğünde ve desteğinde gerici güçler tarafından iç savaş başlatılmıştı. Menderes hü-

Dünyanın döndüğü nasıl tartışılmaz bir gerçek ise, tüm dünya halklarının barış içinde yan yana yaşamak istedikleri ve topluca intihar demek olan savaşı reddettiler de o kadar açık ve kesin bir gerçektir...

Biz barışın parasını toplamak için yola çıkanlardan değiliz. Biz, barışı savunmanın onurunu taşımaya layık olmasını bildiğimiz kadar, onun mihnetini, eziyetini çekmesini, iftiralara göğüs germesini de biliriz...

kümeti mecliste görüşme bile açmadan, NATO'ya girebilmek için ABD'nin isteğine uyarak hiç bir ilimiz-ilişkimiz olmayan Kore'ye asker gönderme kararı aldı. Barışseverler Cemiyeti, kuruluşunun 11. gününde TBMM Başbakanlığına bir telgraf çekerek ve hemen bastırılan bir bildiri dağıtarak hükümetin bu kararını protesto eylemine girişti. Bunun üzerine Dernek Genel Başkanı Behice Boran ve diğer yönetici ve üyeler tutuklanarak askeri mahkemede yargılanmış, ağır hapis ceza-

larına çarptırılmışlardı. Günümüzde Evren-Özal diktatörlüğünün barış ve demokrasi güçlerine yönelik baskıları, yasak ve engelleme çabaları da barış, bağımsızlık ve demokrasi istemini yok edemeyecektir. İnsanlık ve tarih önünde barış için onurlu ve haklı bir mücadelenin safında yer alan herkes aydınlık geleceğin nefesleri olarak çoktan aklanmışlardır. Barışı yargılamak isteyen, karanlık ve insanlık dışı emellerin temsilcileri mahkum edilmişlerdir.

16 Mart, Türkiye Gençliği ve Öğrencileriyle Antifaşist Dayanışma

1978 yılında, 16 Mart günü, İstanbul Üniversitesi önünde öğrenciler faşist güçler tarafından bombalı ve silahlı saldırıya uğradılar. Gözü dönmüş canilerin 9 yıl önceki bu insalık dışı saldırısı sonucu 7 öğrenci ölmüş, 100 dolayında öğrenci de yaralanmıştı.

Uluslararası demokratik gençlik ve öğrenci örgütleri tarafından da "Türkiye gençliği ve öğrencileri ile antifaşist dayanışma günü" olarak tanınan 16 Mart katliamının 9. yıldönümü üniversitelerde ve yurt dışında çeşitli eylemlerle ve toplantılarda anıldı.

1978 yılında ilerici, yurtsever, devrimci gençlerin güç ve eylem birliği ile Hukuk Fakültesi'nde faşist işgal kırılmış ve öğrenciler okullarına gidebilmişlerdi. 16 Mart 1978 günü tezgahlanan kanlı saldırıda yaşamlarını yitiren Hamit Akın, Hatice Özen, Ahmet Turan Ören, Murat Kurt, Baki Ediz, Abdullah Şimşek ve Celal Sönmez'in anısına, İstanbul'da öğrenciler bir gösteri düzenlediler. 9 yıl önce faşist katliam sonucu ölen arkadaşlarını anan yüzlerce öğrenci, İstanbul Üniversitesi önünde toplanarak "16 Mart katliamını kınıyoruz" diye haykırdılar ve katliam yapılan yeri kırmızı karafilere donattılar. Demokratik gençliğin 16 Mart katliamını protestosu, diktatörlüğün demokratik gençliğin mücadelesini bölme ve geriletme girişimlerine iyi bir yanıt, mücadele geleneğinin yaşadığına yeni bir örnek oldu.

DÜNYA GENÇLİĞİNİN DAYANIŞMASI

Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu (DDGF) bu gün için özel bir açıklama yayınladı. DDGF'nin açıklamasında, dünyanın tüm ilerici ve demokratik gençliğince, 16 Mart Türkiye gençliği ve öğrencileri ile antifaşist dayanışma gününün yıldönümünde, faşist katliamın kurbanı 7 ilerici öğrencinin anıldığı belirtilerek şöyle denilmektedir:

"ABD ve NATO tarafından teşvik edilen askeri darbeden 7 yıl sonra bu gün, Türkiye gençliği, öğrencileri ve halkının

ULUSLARARASI ÖĞRENCİLER BİRLİĞİ'NİN DAYANIŞMASI

Öğrenci derneklerinin YÖK'e karşı yürüttükleri mücadeleyi bastırmak için dernek yöneticilerinin, öğrencilerin tutuklanması, gençlik ve öğrenci dergilerine yönelik baskılar üzerine Uluslararası Öğrenciler Birliği (UÖB) Cumhurbaşkanlığı ve Başbakanlığa bir protesto telgrafı gönderdi. Telgrafta şöyle deniyor:

"Ankara ve İstanbul'da öğrenci

liderlerine ve aydınlara yönelik yeni tutuklamalar olduğunu öğrenmemiz üzerine bu kişilerin, ve aynı zamanda tüm politik tutukluların salıverilmesini, demokratik hak ve özgürlüklerin, yeniden yaşama geçirilmesini ve üniversite özerkliğine saygı gösterilmesini talep ederiz.

Uluslararası Öğrenciler Birliği Sekreterliği"

haklı mücadelesi ile ilerici gençliğin dayanışmasını güçlendirdiği özel bir gündür.

Askeri darbeden sonra tüm demokratik özgürlükler ve hakları yok etmek için saldırıya geçilmiştir. Politik partiler, gençlik örgütleri, sendikalar ve barış komiteleri üzerindeki yasaklar yürürlüktedir. Hapsedilen, işkence edilen, öldürülen ve sürgüne zorlananların listesi her geçen gün uzamaktadır."

DISK'in kapatılmasını ve yöneticilerin ağır cezalara çarptırılmalarını, Türkiye gençliğinin ve halkının yaşadığı vahşet ve işkence ortamının bir kanıtı olarak gösteren bildiri de, rejimin niteliğinin gerçekte değişmemiş olduğu belirtiliyor, bu rejimin bölgede barış ve güvenliği tehdit ettiği vurgulanarak Kıbrıs'ı bölme plan ve eylemlerine de destek sağladığı anlatılıyor.

Baskıların ilerici gençliği susturamadığı, askeri darbeye ve ağır koşullara rağmen zorlu mücadelenin sürdürüldüğü, demokratik ve ilerici güçlerin birliğine doğru yeni adımlar atıldığı anlatılan açıklama şöyle son buluyor:

"Türkiye gençliği ve öğrencileri ile antifaşist dayanışma günü dolayısıyla DDGF Bürosu;

- demokrasi ve bağımsızlık, toplumsal ilerleme ve barış için mücadelesinde Türkiye gençliği, öğrencileri ve halkı ile tam dayanışma içinde olduğunu tekrar vurgular,

- tüm üye ve dost örgütleri tüm politik tutukluların serbest bırakılması, politik partiler, öğrenci örgütleri vb. üzerine konan yasağın kaldırılması, politik özgürlük ve demokratik hakların sağlanması için dayanışma eylemlerini güçlendirmeye çağırır."

